(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS AKT

av den 28 maj 1998

om utarbetande, på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, av konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål

(98/C 221/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA AKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta, och

med beaktande av följande:

För att förverkliga unionens mål betraktar medlemsstaterna regler om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i mål om äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av ätenskap, liksom i förfaranden rörande föräldraansvar för makarnas gemensamma barn i samband med sådana äktenskapsmål, som frågor av gemensamt intresse vilka omfattas av det civilrättsliga samarbetet i avdelning VI i fördraget.

RÅDET

HAR GRANSKAT Europaparlamentets synpunkter [1] som framförts i samband med att parlamentet hörts av presidiet enligt artikel K 6 i fördraget,

HAR BESLUTAT att den konvention vars text bifogas och som denna dag har undertecknats av företräderna för medlemsstaternas regeringar härmed är utarbetad, och

REKOMENDERAR att den antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 28 maj 1998.

På rådets vägnar
J. STRAW
Ordförande

---

[1] Yttrandet avgett den 30 april 1998 (EGT C 152, 18.5.1998).

BILAGA

KONVENTION

utarbetad på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till denna konvention, Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR TILL rådets akt av den 28 maj 1998 om utarbetande, på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, av konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål,

SOM ÖNSKAR fastställa regler som bestämmer behörigheten för medlemsstaternas domstolar i mål om äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap,

SOM ÄR MEDVETNA OM vikten av att fastställa behörighetsregler när det gäller föräldraansvaret för makars gemensamma barn i samband med mål som syftar till att upplösa eller lätta på de äktenskapliga banden,

SOM ÖNSKAR åstadkomma en förenkling av de formella krav som gäller för erkännande och verkställighet av sådana domar på det europeiska området,

SOM BEAKTAR de principer som ligger till grund för konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av dommar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968,

SOM FINNER att det i konventioner som utarbetas på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen kan, enligt artikel K 3.2 c i samma fördrag, föreskrivas att Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att, enligt närmare regler i konventionerna, tolka konventionsbestämmelserna,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER:

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

1. Denna konvention skall tillämpas på

a) civilrättsliga förfaranden om äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap,

b) civilrättsliga förfaranden om föräldraansvar för makarnas gemensamma barn i samband med ett sådant förfarande som avses i a.

2. Andra förfaranden som officiellt erkänns i en medlemsstat skall betraktas som likvärdiga med rättsliga förfaranden. Uttrycket ”domstol” omfattar samtliga behöriga myndigheter i medlemsstaterna.

AVDELNING II

DOMSTOLS BEHÖRIGHET

AVSNITT I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 2

Äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap

1. Behörighet att ta upp frågor om äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap tillkommer domstolarna i den medlemsstat.

a) på vars territorium

— makarna har sitt hemvist, eller

— makarna senast hade sitt hemvist om en av dem fortfarande är bosatt där, eller

— svaranden har sitt hemvist, eller

— om ansökan är gemensam, någondera maken har sitt hemvist, eller

— käranden har sitt hemvist om han har varit bosatt där i minst ett år omedelbart innan ansökan gjordes, eller

— käranden har sitt hemvist om han har varit bosatt där i minst sex månader omedelbart innan ansökan gjordes och han antingen är medborgare i eller har ”domicil” i den berörda medlemsstaten,

b) i vilken båda makarna är medborgare eller inom vilken båda makarna vakratigt har ”domicil”.

2. Varje medlemsstat skall när den gör den anmälan som avses i artikel 47.2 lämna en förklaring i vilken den klargör om den kommer att tillämpa medborgarskapskriteriet eller ”domicil” kriteriet enligt punkt 1.

3. Vid tillämpningen av denna konvention skall begreppet ”domicil” ges samma innebörd som det har enligt rättsordningarna i Irland och Förenade kungariket.

Artikel 3

Föräldraansvar

1. De domstolar i en medlemsstat som på grundval av artikel 2 i denna konvention utövar behörighet angående en ansökan om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap är behöriga att ta upp en fråga som rör föräldraansvaret för makarnas gemensamma barn när barnet har sitt hemvist i den medlemsstaten.

2. När barnet inte har sitt hemvist i den medlemsstat som avses i punkt 1, är domstolarna i den staten behöriga att ta upp en sådan fråga, om barnet har sitt hemvist i någon av medlemsstaterna och

a) åtminstone en av makarna har föräldraansvar för barnet, och

b) dessa domstolars behörighet har godtagits av makarna och är till barnets bästa.

3. Den behörighet som följer av punkterna 1 och 2 upphör så snart

a) beslutet att bevilja eller avslå en ansökan om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskapet har blivit slutgiltigt, eller

b) i de fall där den fråga som rör föräldraansvar ännu inte har avgjorts vid den under a avsedda tidpunkten, ett slutgiltigt beslut har fattats i den frågan, eller

c) de under a och b avsedda förfarandena har avslutats av något annat skäl.

Artikel 4

Bortförande av barn

De behöriga domstolarna enligt artikel 3 skall utöva sin behörighet i enlighet med Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn, särskilt artiklarna 3 och 16 i denna.

Artikel 5

Genkäromål

Den domstol vid vilken ett mål pågår på grundval av artiklarna 2–4 skall även ha behörighet att tas upp ett genkäromål, om det omfattas av denna konventions tillämpningsområde.

Artikel 6

Omvandlande av beslut om hemskillnad till äktenskapsskillnad

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2 är den domstol i en medlemsstat som har meddelat dom på hemskillnad även behörig att omvandla denna dom till en dom på äktenskapsskillnad, om den medlemsstatens lag medger det.

Artikel 7

Den exklusiva karaktären av behörighet enligt artiklarna 2–6

Talan mot en make som

a) har sitt hemvist på en medlemsstats territorium, eller

b) antingen är medborgare i en medlemsstat eller har ”domicil” i en medlemsstat i den bemärkelse som avses i artikel 2.2

får väckas vid en annan medlemsstats domstolar endast i enlighet med artiklarna 2–6.

Artikel 8

Behörighet i övriga fall

1. När ingen medlemsstats domstol är behörig enligt artiklarna 2–6, skall i behörigheten i varje medlemsstat bestämmas enligt den statens egen lag.

2. Mot en svarande som inte har sitt hemvist på en medlemsstats territorium och som inte är medborgare i eller har sitt "domicil" i en medlemsstat i den bemärkelse som avses i artikel 2.2 får varje medlemsstats medborgare som har sitt hemvist på en annan medlemsstats territorium, liksom medborgarna i den staten, åberopa de behörighetsregler som gäller där.

AVSNITT II

PRÖVNING AV BEHÖRIGHETSFRÅGAN OCH AV FRÅGAN OM MÅLET KAN TAS UPP

Artikel 9

Prövning av behörighetsfrågan

Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat avser ett fall som domstolen inte är behörig att ta upp enligt denna konvention, och en domstol i en annan medlemsstat är behörig enligt konventionen, skall domstolen självmant förklara sig obehörig.

Artikel 10

Prövning av frågan om målet kan tas upp

1. Om en svarande inte går i svaromål, skall den behöriga domstolen förklara målet vilande till dess att det har klarlagts att svaranden har kunnat ta emot stämningsansökan eller en motsvarande handling i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sitt svaromål, eller att alla nödvändiga åtgärder i detta syfte har vidtagits.

2. I stället för bestämmelserna i punkt 1 gäller bestämmelserna i artikel 19 i konventionen av den 26 maj 1997 om delgivning i Europeiska unionens medlemsstater av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, om stämningsansökan skulle ha översänts till utlandet i enlighet med den konventionen.

AVSNITT III

LITISPENDENS OCH MÅL SOM HAR SAMBAND MED VARANDRA

Artikel 11

1. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande samma sak och målen gäller samma parter skall, till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, den domstol vid vilken talan väckts senare självmant låta handläggningen av målet vila.

2. Om talan om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap väcks vid domstolar i olika medlemsstater och målen inte avser samma sak men gäller samma parter skall, till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, den domstol vid vilken talan väckts senare självmant låta handläggningen av målet vila.

3. När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först väckts är behörig, skall den domstol vid vilken talan väckts senare självmant avvisa talan till förmån för den domstolen.

I detta fall har den part som väckt den senare talan rätt att väcka sin talan vid den domstol där talan först väckts.

AVSNITT IV

INTERIMISTISKA ÅTGÄRDER OCH SÄKERHETSÅTGÄRDER

Artikel 12

Bestämmelserna i denna konvention hindrar inte att domstolarna i en medlemsstat i brådskande fall vidtar interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, mot personer eller tillgångar i denna stat i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, även om en domstol i en annan medlemsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna konvention.

AVDELNING III

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

Artikel 13

Innebörden av begreppet dom

1. I denna konvention förstås med dom varje avgörande rörande äktenskapsskillnad, hemskillnad eller

annullering av äktenskap som har meddelats av en domstol i en medlemsstat, liksom varje avgörande i frågor som rör makars föräldraansvar som har meddelats i samband med ett sådant äktenskapsmål, oavsett dess rubricering, såsom dom, förordnade eller beslut.

2. Bestämmelserna i denna avdelning skall även gälla fastställande till belopp av rättegångskostnader som hänför sig till förfaranden som omfattas av denna konvention liksom verkställighet av varje sådant förordnande om rättegångskostnader.

3. Vid tillämpningen av denna konvention skall sådana handlingar som har upprättas eller registrerats som officiella handlingar *(actes authentiques)* och som är verkställbara i en medlemsstat liksom sådana förlikningar som har ingåtts inför en domstol under ett pågående mål och som är verkställbara i den medlemsstat där förlikningen ingicks erkännas och förklaras vara verkställbara under samma förutsättningar som de domar som anges i punkt 1.

AVSNITT 1

ERKÄNNANDE

Artikel 14

Erkännande av en dom

1. En dom som har meddelats i en medlemsstat skall erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något förfarande behöver anlitas.

2. I synnerhet, och utan att det påverkar tillämpningen av punkten 3, skall inget särskilt förfarande behöva anlitas för att uppdatera uppgifter om civilstånd i relevanta register i en medlemsstat på grundval av en i en annan medlemsstat meddelad dom på äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap, om denna dom inte kan överklagas enligt lagen i den medlemsstaten.

3. En berörd part kan, genom att anlita de förfaranden som föreskrivs i avsnitt II och III i denna avdelning, få fastställt att domen skall erkännas eller inte erkännas.

4. Om frågan huruvida en dom skall erkännas uppkommer som en prejudiciell fråga vid en domstol i en medlemsstat, får den domstolen avgöra frågan om erkännande.

Artikel 15

Skäl för att vägra erkännande

1. En dom på äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap skall inte erkännas

a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där domen görs gällande *(ordre public)*,

b) om domen har meddelats mot en utebliven svarande och denne inte på rätt sätt har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida det inte kan fastställas att svaranden otvetydigt har godtagit domen,

c) om domen är oförenlig med en dom som har meddelats mellan samma parter i den medlemsstat där domen görs gällande,

d) om domen är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i en icke-medlemsstat mellan samma parter, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där domen görs gällande.

2. En dom som rör makars föräldraansvar och som har meddelats i samband med ett äktenskapsmål på det sätt som sägs i artikel 13 skall inte erkännas,

a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där domen görs gällande *(ordre public)*, med hänsyn tagen till barnets bästa,

b) om domen i strid med grundläggande rättegångsregler i den medlemsstat där den görs gällande har meddelats utan att barnet har fått möjlighet att komma till tals, såvida det inte är fråga om ett brådskande fall,

c) om domen har meddelats i utevaro och den uteblivne inte på rätt sätt har delgivits stämningsansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sitt svaromål, såvida det inte kan fastställas att den uteblivne otvetydigt har godtagit domen,

d) om en person begär det och hävdar att domen hindrar honom att utöva sitt föräldraansvar, om domen har meddelats utan att personen i fråga har fått möjlighet att yttra sig,

e) om domen är oförenlig med en senare dom om föräldraansvar som har meddelats i den medlemsstat där domen görs gällande, eller

f) om domen är oförenlig med en senare dom om förldraansvar som har meddelats i en annan medlemsstat eller i den icke-medlemsstat barnet har sitt hemvist, såvida den sist meddelade domen uppfyller de

nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där domen görs gällande.

Artikel 16

Andra skäl för att vägra erkännande; bundenhet av faktiska omständigheter

1. En dom skall vidare inte erkännas i sådana fall som avses i artikel 43.

2. Vid den behörighetsprövning som åsyftas i fall som avses i punkt 1 är den domstol som prövar frågan om erkännande bunden av de faktiska omständigheter som domstolen i ursprungsmedlemsstaten har grundat sin behörighet på.

3. Domstolens behörighet i ursprungsmedlemsstaten får inte omprövas såvida inte annat följer av punkt 1. En prövning av huruvida en dom strider mot grunderna för rättsordningen *(ordre public)* enligt artikel 15.1 a och 15.2 a får inte avse behörighetsreglerna i artiklarna 2–8.

Artikel 17

Olikheter i tillämplig lag

Erkännande av en dom på äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap får inte vägras på den grunden att lagen i den medlemsstat där domen görs gällande inte tillåter äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap under samma omständigheter.

Artikel 18

Förbud mot omprövning i sak

En dom får aldrig omprövas i sak.

Artikel 19

Vilandeförklaring av mål

1. Om det vid en domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan medlemsstat skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om ändring i domen har sökts genom anlitande av ordinära rättsmedel.

2. Om det vid en domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i Irland eller Förenade kungariket skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om verkställighet av domen har uppskjutits i ursprungsmedlemsstaten på grund av att ändring i domen har sökts.

AVSNITT II

VERKSTÄLLIGHET

Artikel 20

Verkställbara domar

1. En dom om utövande av föräldraansvar över parternas gemensamma barn som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i den staten skall verkställas i en annan medlemsstat sedan domen, på ansökan av part, förklarats vara verkställbar där.

2. I Förenade kungariket skall sådana domar dock verkställas i England och Wales, i Skottland eller i Nordirland sedan domen, på ansökan av part, har registrerats för verkställighet i den delen av Förenade kungariket.

Artikel 21

Lokala domstolars behörighet

1. Ansökan skall göras

— i Belgien, vid Tribunal de première instance eller Rechtbank van eerste aanleg eller erstinstanzliche Gericht,

— i Danmark, vid byretten (fogedretten),

— i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Familiengericht,

— i Grekland, vid Μονομελές Πρωτοδσικείο,

— i Spanien, vid Juzgado de Primera Instancia,

— I Frankrike, hos rättens ordförande vid Tribunal de grande instance,

— I Irland, vid High Court,

— i Italien, vid Corte d'appello,

— i Luxemburg, hos rättens ordförande vid Tribunal d'arrondissement,

— i Nederländerna, hos rättens ordförande vid arrondissementsrechtbank,

— i Österrike, vid Bezirksgericht,

— i Portugal, vid Tribunal de Comarca eller Tribunal de familia,

— i Finland, vid käräjäoikeus/tingsrätt,

— i Sverige, vid Svea hovrätt,

— i Förenade kungariket

a) i England och Wales, vid High Court of Justice,

b) i Skottland, vid Court of Session,

c) i Nordirland, vid High Court of Justice.

2. a) Den lokala behörigheten såvitt avser en ansökan om verkställighet skall bestämmas efter hemvistet för den person mot vilken verkställighet begärs eller efter hemvistet för ett barn som ansökan avser.

b) Om det finns något hemvist som avses under a i den medlemsstat där verkställighet begärs skall den lokala domstolens behörighet bestämmas efter den plats där verkställighet skall ske.

3. I fråga om sådana förfaranden som avses i artikel 14.3 skall den lokala domstolens behörighet bestämmas enligt den interna lagen i den medlemsstat där frågan om erkännande väcks.

Artikel 22

Verkställighetsförfarande

1. Förfarandet vid ansökan regleras av lagen i den medlemsstat där verkställighet begärs.

2. Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom den domstols domkrets där ansökan görs. Om lagen i verkställighetsstaten inte föreskriver en sådan delgivningsadress, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.

3. De handlingar som anges i artiklarna 33 och 34 skall bifogas ansökan.

Artikel 23

Domstolens avgörande

1. Den domstol som prövar ansökningen skall avgöra frågan snarast. I detta skede av förfarandet skall motparten inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

2. Ansökningen får avslås endast på någon av de i artiklarna 15 och 16 angivna grunderna.

3. En dom får aldrig omprövas i sak.

Artikel 24

Underrättelse om ett avgörande

En behörig domstolstjänsteman skall snarast, på det sätt som föreskrivs i verkställighetsmedlemsstaten, underrätta sökanden om det avgörande som har meddelats med anledning av ansökningen.

Artikel 25

Ändring av avgöranden som medger verkställighet

1. Om verkställighet medges, kan motparten söka en ändring av avgörandet inom en månad från det att han delgavs detta.

2. Om ändringssökanden har sitt hemvist i en annan medlemsstat än den där avgörandet att medge verkställighet meddelades, skall fristen för att söka ändring vara två månader och löpa från den dag då beslutet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

Artikel 26

Instansordning och rättsmedel

1. Ansökan om ändring av ett avgörande som medger verkställighet skall göras enligt de bestämmelser som gäller för kontradiktorisk tvistemålsprocess

— i Belgien, vid Tribunal de première instance eller Rechtbank van eerste aanleg eller erstinstanzliche Gericht,

— i Danmark, vid landsretten,

— i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,

— i Grekland, vid Εφετείο,

— i Spanien, vid Audiencia Provincial,

— i Frankrike, vid Cour d'appel,

— i Irland, vid High Court,

— I Italien, vid Corte d'appello,

— i Luxemburg, vid Cour d'appel,

— i Nederländerna, vid arrondissementsrechtbank,

— I Österrike, vid Bezirksgericht,

— i Portugal, vid Tribunal da Relação,

— i Finland, vid hovioikeus/hovrätt,

— i Sverige, vid Svea hovrätt,

— i Förenade kungariket

a) i England och Wales, vid High Court of Justice,

b) i Skottland, vid Court of Session,

c) i Nordirland, vid High Court of Justice.

2. Mot ett avgörande som meddelats med anledning av att ändring har sökts får talan endast föras

— i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbevär,

— i Danmark, genom överklagande till Højesteret efter tillstånd från Procesbevillingsnævnet,

— i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde,

— i Irland, genom överklagande av en rättsfråga till Supreme Court,

— i Österrike, genom Revisionsrekurs,

— i Portugal, genom ett överklagande som avser en rättsfråga,

— i Finland, genom överklagande till korkein oikeus/högsta domstolen,

— i Sverige, genom överklagande till Högsta domstolen,

— i Förenade kungariket genom ett överklagande som avser en rättsfråga.

Artikel 27

Vilandeförklaring av mål

1. Den domstol som handlägger ansökan om ändring får, på begäran av ändringssökanden, låta handläggningen av målet vila om talan mot domen har förts i ursprungsmedlemsstaten genom anlitande av ordinära rättsmedel eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut. I sistnämnda fall får domstolen bestämma en tid inom vilken sådan talan skall föras.

2. Om domen meddelades i Irland eller i Förenade kungariket skall varje form av överklagande som står till buds i ursprungsmedlemsstaten anses som en sådan talan mot domen med anlitande av ordinära rättsmedel som avses i punkt 1.

Artikel 28

Ändring av beslut om vägrad verkställighet

1. Om en ansökan om verkställighet avslås, kan sökanden ansöka om ändring av avgörandet

— i Belgien, vid Cour d'appel eller hof van beroep,

— i Danmark, vid landsretten,

— i Förbundsrepubliken Tyskland, vid Oberlandesgericht,

— i Grekland, vid Εφετείο,

— i Spanien, vid Audiencia Provincial,

— i Frankrike, vid Cour d'appel,

— i Irland, vid High Court,

— i Italien, vid Corte d'appello,

— i Luxemburg, vid Cour d'appel,

— i Nederländerna, vid gerechtshof,

— i Österrike, vid Bezirksgericht,

— i Portugal, vid Tribunal da Relação,

— i Finland, vid hovioikeus/hovrätt,

— i Sverige, vid Svea hovrätt,

— i Förenade kungariket

  a) i England och Wales, vid High Court of Justice,

  b) i Skottland, vid Court of Session,

  c) i Nordirland, vid High Court of Justice.

2. Den domstol som handlägger frågan efter det att ändring har sökts skall höra motparten. Om denne underlåter att inställa sig skall bestämmelserna i artikel 10 tillämpas.

Artikel 29

Instansordning och rättsmedel

Mot ett avgörande som meddelats med anledning av att sådan ändring som avses i artikel 28 har sökts får talan endast föras

— i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär,

— i Danmark genom överklagande till Højesteret efter tillstånd från Procesbevillningsnævnet,

— i Förbundsrepubliken Tyskland, genom Rechtsbeschwerde,

— i Irland, genom överklagande av en rättsfråga till Supreme Court,

— i Österrike, genom Revisionskurs,

— i Portugal, genom överklagande av en rättsfråga,

— i Finland, genom överklagande till korkein oikeus/högsta domstolen,

— i Sverige, genom överklagande till Högsta domstolen,

— i Förenade kungariket genom ett överklagande som avser en rättsfråga.

Artikel 30

Delvis verkställighet

1. Om en dom omfattar flera yrkanden och verkställighet inte kan medges för alla, skall domstolen medge verkställighet beträffande ett eller flera av dem.

2. Sökanden kan begära att domen verkställs delvis.

Artikel 31

Rättshjälp

1. Om sökanden i ursprungsmedlemsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, skall han vid det förfarande som avses i artiklarna 21–24 vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i verkställighetsmedlemsstaten.

2. En sökande som begär verkställighet av ett avgörande som har meddelats av en administrativ myndighet i Danmark kan i verkställighetsmedlemsstaten erhålla de förmåner som anges i punkt 1, om han företer ett intyg från det danska justitieministeriet som bekräftar att han uppfyller de ekonomiska villkor som gäller för erhållande av rättshjälp, helt eller delvis, eller befrielse från kostnader och avgifter.

Artikel 32

Säkerhet, borgen eller deposition

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas av den som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat, på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har sitt hemvist eller sitt ”domicil” i verkställighetsmedlemsstaten.

AVSNITT III

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 33

Handlingar

1. En part som gör gällande att en dom skall erkännas eller inte erkännas eller ansöker om verkställighet av en dom skall ge in

a) en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas,

b) i förekommande fall, en handling som visar att sökanden åtnjutit rättshjälp i ursprungsstaten.

2. När det rör sig om en tredskodom eller ett annat avgörande som har meddelats mot en utebliven svarande skall den part som ansöker om erkännande eller verkställighet dessutom ge in

a) originalet eller en bestyrkt kopia av den handling som visar att stämningsansökan eller motsvarande handling har delgivits den uteblivna parten, eller

b) en handling som visar att svaranden otvetydligt har godtagit domen.

3. En person som enligt artikel 14.2 begär att uppgifter om civilstånd i relevanta register i en medlemsstat skall uppdateras skall även ge in en handling som visar att domen inte längre kan överklagas enligt lagen i den medlemsstat där den meddelades.

Artikel 34

Andra handlingar

En part som ansöker om verkställighet skall också ge in handlingar av vilket slag det än må vara som visar att domen är verkställbar enligt lagen i den medlemsstat där den meddelades och att den har delgivits.

Artikel 35

Avsaknad av handlingar

1. Om de i artikel 33.1 b eller 33.2 angivna handlingarna inte har ingivits, kan domstolen bestämma en tid inom vilken de skall inges, godta likvärdiga handlingar eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in dem.

2. Om domstolen begär det, skall en översättning av handlingarna ges in. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig till det i någon av medlemsstaterna.

Artikel 36

Legalisering eller annat liknande förfarande

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som anges i artikel 33, 34 och 35.2 eller i fråga om fullmakt för ombud i saken.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 37

1. Bestämmelserna i denna konvention skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts, på officiella handlingar *(actes authentiques)* som har upprättats eller registrerats och på förlikningar som har ingåtts inför en domstol under ett pågående mål efter konventionens ikraftträdande i ursprungsmedlemsstaten och, i fråga om erkännande eller verkställighet av en dom eller en officiell handling, i den medlemsstat som ansökan riktar sig till.

2. Domar som, efter denna konventions ikraftträdande mellan ursprungsmedlemsstaten och den medlemsstat där domen görs gällande, har meddelats i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen skall dock erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i avdelning III i denna konvention, om domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i avdelning II eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsmedlemsstaten och den medlemsstat där domen görs gällande vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

AVDELNING V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 38

Förhållandet till andra konventioner

1. Med de begränsningar som följer av artiklarna 37, 40 och punkt 2 i denna artikel skall denna konvention, för de medlemsstater som har tillträtt den, ersätta sådana vid denna konventions ikraftträdande gällande konventioner som ingåtts av två eller flera medlemsstater och som avser frågor som regleras i denna konvention.

2. a) I samband med den underrättelse som avses i artikel 47.2 har Danmark, Finland och Sverige rätt att avge en förklaring om att konventionen av den 6 februari 1931 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap skall gälla, helt eller delvis, i förbindelserna mellan dem i stället för bestämmelserna i denna konvention. Denna förklaring kan när som helst återkallas, helt eller delvis.

b) Principen om icke-diskriminering på grund av nationalitet mellan unionens medborgare skall iakttas och övervakas av Europeiska gemenskapernas domstol i enlighet med de förfaranden som anges i protokollet om domstolens tolkning av denna konvention.

c) Bestämmelser om domstols behörighet skall, i varje framtida överenskommelse mellan de medlemsstater som anges i a rörande frågor som regleras av denna konvention, vara i linje med de behörighetsregler som anges i denna konvention.

d) En dom meddelad av en domstol i en sådan nordisk stat som har avgett en förklaring enligt a skall erkännas och verkställas i de övriga medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i denna konvention, om domstolen har grundat sin behörighet på en bestämmelse som har en motsvarighet i avdelning II i konventionen.

3. Sedan denna konvention trätt i kraft får medlemsstaterna sinsemellan ingå eller tillämpa endast sådana överenskommelser som kompletterar bestämmelserna i konventionen eller underlättar tillämpningen av dess principer.

4. Medlemsstaterna skall tillställa denna konventions depositarie

a) en kopia av i punkterna 2 a, 2 c och 3 avsedda överenskommelser och sådana enhetliga lagar som införlivar dessa överenskommelser,

b) en kopia av varje uppsägning eller ändring av sådana överenskommelser eller av sådan enhetlig lagstiftning.

Artikel 39

Förhållandet till vissa multilaterala konventioner

När det gäller en fråga som omfattas av denna konvention skall konventionen, i förbindelserna mellan de medlemsstater som har tillträtt den, gälla framför följande konventioner:

— Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om myndigheters behörighet och tillämplig lag i frågor till skydd för underåriga.

— Luxemburgkonventionen av den 8 september 1967 om erkännande av domar rörande äktenskaps giltighet.

— Haagkonventionen av den 1 juni 1970 om erkännande av äktenskapsskillnader och hemskillnader.

— Europeiska konventionen av den 20 maj 1980 om erkännande och verkställighet av avgöranden rörande vårdnad om barn samt om återställande av vård av barn.

— Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn, under förutsättning att barnet har sitt hemvist i en medlemsstat.

Artikel 40

Tillämpningens räckvidd

1. De överenskommelser och konventioner som anges i artiklarna 38 och 39 skall fortsätta att gälla beträffande frågor på vilka denna konvention inte är tillämplig.

2. De skall fortsätta att gälla beträffande domar som har meddelats och handlingar som har upprättats eller registrerats som officiella handlingar *(actes authentiques)* före denna konventions ikraftträdande.

Artikel 41

Överenskommelser mellan medlemsstaterna

Utan att det påverkar tillämpningen av grunderna för att vägra erkännande enligt avdelning III skall domar meddelade på grundval av sådana överenskommelser som avses i artikel 38.3 erkännas och verkställas i medlemsstater som inte har tillträtt dessa överenskommelser, förutsatt att domarna har meddelats av en domstol vars behörighet var förenlig med behörighetsreglerna i avdelning II i denna konvention.

Artikel 42

Fördrag med Heliga stolen

1. Denna konvention skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av det den 7 maj 1940 i Vatikanstaten undertecknade internationella fördraget (konkordatet) mellan Heliga stolen och Republiken Portugal.

2. En dom rörande äktenskaps ogiltighet som meddelats i enlighet med det fördrag som anges i föregående punkt skall erkännas i medlemsstaterna enligt villkoren i avdelning III i denna konvention.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall även gälla för följande internationella fördrag (konkordat) med Heliga stolen:

— Concordato lateranense av den 11 februari 1929 mellan Republiken Italien och Heliga stolen, ändrat genom den överenskommelse och det tilläggsprotokoll som undertecknades i Rom den 18 februari 1984.

— Överenskommelsen av den 3 januari 1979 mellan Helga stolen och spanska staten om rättsliga frågor.

4. Medlemsstaterna skall till depositarien för denna konvention överlämna

a) en kopia av de överenskommelser som anges i punkterna 1 och 3,

b) varje uppsägning eller ändring av dessa överenskommelser.

Artikel 43

Vägran att erkänna eller verkställa domar som grundar sig på artikel 8

Denna konvention skall inte utgöra hinder för en medlemsstat att i förhållande till en icke-medlemsstat, i en konvention om erkännande och verkställighet av domar, förplikta sig att inte erkänna domar som har meddelats i andra medlemsstater, när domen, i ett fall som avses i artikel 8, har kunnat meddelas endast med stöd av andra behörighetsregler än de som anges i artiklarna 2–7.

Artikel 44

Medlemsstater med två eller flera rättsystem

Med avseende på en medlemsstat inom vilken två eller flera rättssystem eller regelverk beträffande frågor som omfattas av denna konvention tillämpas i olika territoriella enheter skall

a) en hänvisning till hemvist i medlemsstaten avse hemvist inom en territoriell enhet,

b) en hänvisning till medborgarskap avse anknytning till den territoriella enhet som utpekas av lagen i medlemsstaten,

c) en hänvisning till den myndighet i en medlemsstat som mottagit en ansökan om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap avse den myndighet inom en territoriell enhet som har mottagit en sådan ansökan,

d) en hänvisning till reglerna i den anmodade medlemsstaten avse reglerna i den territoriella enhet där en fråga om behörighet, erkännande eller verkställighet uppkommer.

AVDELNING VI

DOMSTOLEN

Artikel 45

Europeiska gemenskapernas domstol är behörig att tolka denna konvention i enlighet med villkoren i det protokoll som utarbetats genom rådets akt av den 28 maj 1998.

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 46

Reservationer och förklaringar

1. Inga reservationer får göras mot denna konvention; detta påverkar dock inte tillämpningen av artiklarna 38.2 och 42.

2. Utan hinder av punkt 1 skall denna konvention gälla med de begränsningar som följer av de förklaringar som avgetts av Irland och Italien och som bifogats konventionen.

3. Den berörda medlemsstaten kan när som helst återkalla en sådan förklaring, helt eller delvis. Förklaringen skall upphöra att gälla nittio dagar efter det att depositarien underrättats om återkallelsen.

Artikel 47

Antagande och ikraftträdande

1. Denna konvention skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

2. Medlemsstaterna skall underrätta depositarien när de har slutfört de konstitutionella förfaranden som krävs för antagandet av denna konvention.

3. Denna konvention, och varje ändring av den som görs i enlighet med artikel 49.2, träder i kraft nittio dagar efter det att en sådan underrättelse som avses i punkt 2 har mottagits från den stat som fullgör denna formalitet som den sista av de stater som var medlemmar i Europeiska unionen vid den tidpunkt då rådet antog akten om upprättande av denna konvention.

4. Till dess att denna konvention träder i kraft får varje medlemsstat, i samband med den underrättelse som avses i punkt 2 eller vid ett senare tillfälle, förklara att konventionen, med undantag för artikel 45, skall gälla i den medlemsstatens förbindelser med andra medlemsstater som har avgivit en likadan förklaring. Sådana förklaringar skall börja gälla nittio dagar efter det att de deponerats.

Artikel 48

Anslutning

1. Denna konvention är öppen för anslutning av varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.

2. Texten till denna konvention, såsom den utarbetats av rådet, skall äga giltighet på den anslutande medlemsstatens språk.

3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.

4. För en medlemsstat som ansluter sig till denna konvention träder den i kraft nittio dagar efter det att medlemsstatens anslutningsinstrument deponerats eller, om konventionen vid denna tidpunkt ännu inte har trätt i kraft, den dag då konventionen träder i kraft.

5. Artikel 47.4 skall tillämpas på de anslutande medlemsstaterna, om denna konvention ännu inte har trätt i kraft vid deponeringen av dessa medlemsstaters anslutningsinstrument.

Artikel 49

Ändringar

1. Ändringar av denna konvention får föreslås av alla medlemsstater och av kommissionen. Varje förslag till ändring skall tillställas depositarien, som skall överlämna det till rådet.

2. Rådet skall utarbeta ändringarna och rekommendera medlemsstaterna att anta dem i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser. De på detta sätt antagna ändringarna träder i kraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 47.3.

3. Rådet får emellertid, på begäran av den berörda medlemsstaten, besluta om ändringar som rör uppgifter om behörig domstol eller rättsmedel i artiklarna 21.1, 26.1 och 26.2, 28.1 och 29.

Artikel 50

Depositarie och offentliggörande

1. Generalsekreteraren för rådet skall vara depositarie för denna konvention.

2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra.

a) antaganden och anslutningar,

b) det datum då konventionen träder i kraft.

c) de förklaringar som avses i artiklarna 2.2, 38.2, 46, 47.4 och 48.5, liksom ändringar eller återkallelser av sådana förklaringar,

d) sådana ändringar av denna konvention som avses i artiklarna 49.2 och 49.3.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit verdrag hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de mayo de mil novecientos noventa y ocho, en un ejemplar único en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que se depositará en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den otteogtyvende maj nitten hundrede og otteoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten Mai neunzehnhundertachtundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Έκαστο κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό, το δε πρωτότυπο αυτό κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-eight, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-huit, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, ar an ochtú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a hocht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto maggio millenovecentonovantotto, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede; l'esemplare è depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste mei negentienhonderd achtennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Maio de mil novecentos e noventa e oito, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé cada um dos textos, ficando esse exemplar depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkahdeksan englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä kappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen ja joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde maj nittonhundranittioåtta i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

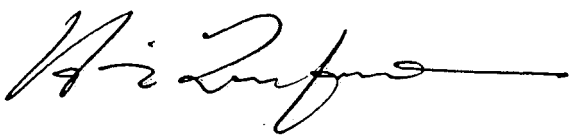

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

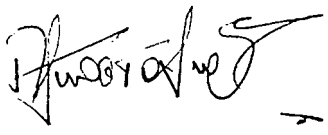

Por el Gobierno del Reino de España

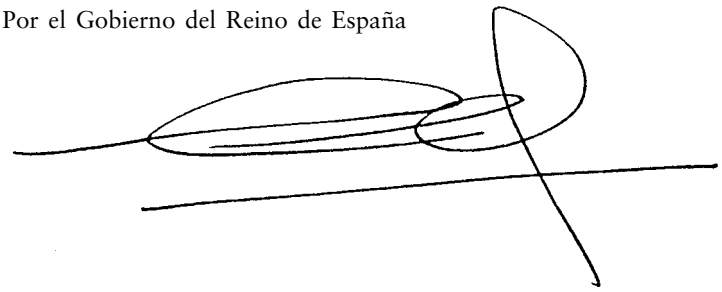

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

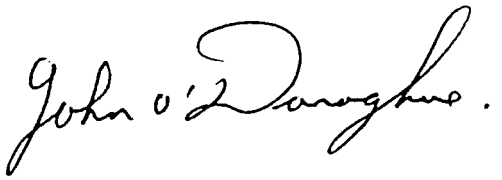

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

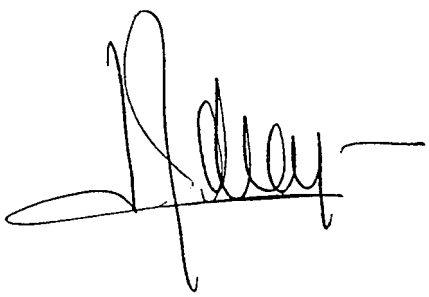

Für die Regierung der Republik Österreich

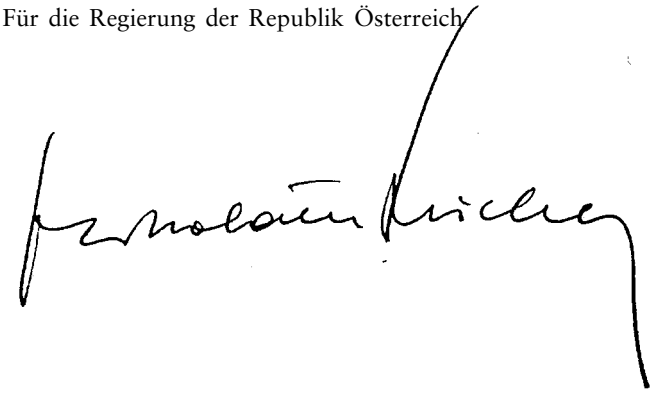

Pelo Governo da República Portuguesa

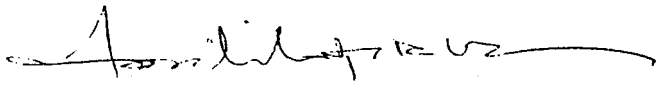

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

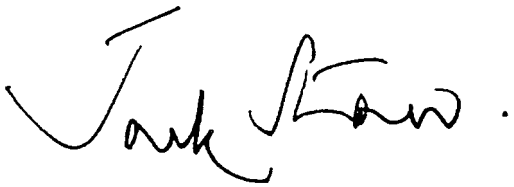

FÖRKLARING AV IRLAND VILKEN SKALL BIFOGAS KONVENTIONEN

Utan hinder av bestämmelserna i denna konvention skall Irland ha rätt att behålla sin behörighet att vägra erkänna en äktenskapsskillnad som erhållits i en annan medlemsstat till följd av att parten eller parterna avsiktigt har vilselett den ifrågavarande domstolen angående omständigheter av relevans för dess behörighet, om det skulle strida mot Irlands konstitution att erkänna äktenskapsskillnaden.

Denna förklaring skall gälla under en period på fem år. Den kan förnyas vart femte år.

FÖRKLARING, SOM SKALL BIFOGAS KONVENTIONEN, AV NÅGON AV DE NORDISKA MEDLEMSSTATER SOM HAR RÄTT ATT AVGE EN FÖRKLARING ENLIGT ARTIKEL 38.2

Tillämpningen av konventionen av den 6 februari 1931 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, jämte dess slutprotokoll, är i linje med artikel K 7 i fördraget såtillvida att antagandet av konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål inte hindrar att ett närmare samarbete på det aktuella området upprättas mellan två eller flera medlemsstater, förutsatt att ett sådant samarbete inte strider mot eller stör det samarbete som föreskrivs i denna konvention.

De åtar sig att i sina inbördes förbindelser inte längre tillämpa artikel 7.2 i den nordiska konventionen och att, mot bakgrund av den princip som avses i artikel 38.2 b i denna konvention, inom en nära framtid se över behörighetsreglerna i den nordiska konventionen.

De grunder för vägran som används vid tillämpningen av de enhetliga lagarna i praktiken tillämpas på ett sätt som överensstämmer med de grunder som anges i avdelning III i denna konvention.

FÖRKLARING AV DEN ITALIENSKA DELEGATIONEN SOM SKALL BIFOGAS KONVENTIONEN

Beträffande artikel 42 i konventionen förbehåller sig Italien rätten att med avseende på domar meddelade av portugisiska domstolar använda sig av det egna rättssystemets förfaranden och kontroller, grundade på överenskommelser som Italien slutit med Heliga stolen, i fråga om motsvarande domar av kyrkliga domstolar.
